

Čeští středoškoláci opět mezi světovou elitou – nejlepší Evropan je z České republiky



Čtyři soutěžící, čtyři medaile a nejlepší Evropan celé soutěže. Taková je bilance české reprezentace na 37. mezinárodní biologické olympiádě (International Biology Olympiad, IBO), která se letos konala 12.–19. července v litevském Vilniusu. V konkurenci více než tři stovek nejlepších středoškolských biologů z celého světa získali čeští reprezentanti jednu zlatou, jednu stříbrnou a dvě bronzové medaile. Již dvanáctý rok po sobě se členové českého týmu vrací z nejprestižnější biologické soutěže s medailovým oceněním.

Český tým potvrdil světovou úroveň

Zlatou medaili získal Jan Beránek (Gymnázium a SOŠ pedagogická, Liberec), stříbrnou Ady Šefrhans (Církevní gymnázium Plzeň) a bronzové medaile Michal Staněk (Gymnázium Voděradská, Praha) a Antonín Pech (Gymnázium Pierra de Coubertina, Tábor). Největšího individuálního úspěchu dosáhl J. Beránek, který obsadil 15. místo v absolutním pořadí a stal se nejúspěšnějším evropským soutěžícím letošního ročníku. České republice zároveň vybojoval již desátou zlatou medaili v historii Mezinárodní biologické olympiády.

V době, kdy se často hovoří o klesajícím zájmu mladých lidí o přírodní vědy, představují výsledky našich studentů přesvědčivý důkaz opaku. Česká republika má tedy opět generaci mimořádně talentovaných středoškoláků.

Více na www.ibo2026.lt

1 Medailisté 37. ročníku Mezinárodní biologické olympiády. Zleva Jan Beránek, Antonín Pech, Michal Staněk a Ady Šefrhans. Foto A. Reiter

Inspirace Živou (nejen) v umění

Vrstvy paměti

Propojení vědy, přírody a umění v diplomové práci letošní absolventky Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze Adely Holešové nazvané Vrstvy paměti má svůj základ i v inspiraci článkem v Živě věnovaným rašeliništím (2018, 3: 121–123).

Práce je zaměřena na roli vody v různých ekosystémech, zejména v rašeliništích a dalších mokřadech, které fungují jako jedinečné biotopy i dlouhodobé archivy environmentálních změn. Tato prostředí jsou zde chápána jako metafora lidského podvědomí, pomalu se proměňujících vrstev paměti, zkušeností a skrytých procesů formujících lidskou psychiku. Projekt prostřednictvím textilních struktur a betonových objektů reflektoval kontrasty biodiverzity jako symbol narušování ekosystémů a ztráty rovnováhy v krajině. Výsledkem bylo spojení užité textilní kolekce s volnou instalací utvářející prostředí, které tematizovalo křehkost vodních zdrojů a rašelinišť. Vliv na okolní prostředí a paralely s vnitřními, často neviditelnými procesy člověka.

Úryvek z anotace k diplomové práci, upraveno redakcí Živy



1 a 2 Rašeliniště Jizery, Jizerské hory (obr. 1) a ukázka pleteniny (2) – ručníky prezentující použitým materiálem, ale především strukturou organické vrstvení. Vznikaly na průmyslovém stroji, kdy návrhy inspirované rašeliništěm byly transformovány do pixelových kreseb. Ty se převádějí do pletací struktury, která připomíná porost nebo ostrůvky mechu a nese v sobě i autorčin dojem z místa. Foto a orig. A. Holešová